

A zene nem ismer megállást, nem tisztel sem kort, sem határt: fejlődik és alakul, újabb és újabb formában jelentkeznek benne érzések, dallamok és ritmusok. De alkalmas arra is, hogy általa is kifejezzük Isten irgalmasságát, és közel kerüljünk az ifjúsághoz - állítják a Páterrock együttes tagjai.

- Gyermekkorom óta életem része a zene – mondja a rozsnyói születésű Galó Gábor, az Egri Bazilika káplánja, a csapat alapítója. – Két fontos, életreszóló döntést hoztam tíz éves korom előtt: ministrálni kezdtem és jelentkeztem a zeneiskolába, ahol gitározni és énekelni tanultam. Miután bekerültem a szemináriumba, a zene összekapcsolódott papi hivatásommal. Még a szakdolgozatomat is „A szent zene, mint az evangalizáció része és eszköze” címmel írtam. Kilenc éves papi szolgálatomat is végigkísérte a zene. Mindig is úgy láttam, hogy a pasztorációban jelentős szerepe lehet. Az együttesünket azért alakítottuk meg az elmúlt évben, mert azt tapasztaltam, hogy az emberek lelkét megérintheti a muzsika. Mivel főpásztorunk szándéka szerint egyházmegyénk nagy számban vett át iskolákat, úgy gondoltuk, a fiatalokhoz így még könnyebben el lehet vinni Isten üzenetét. Játékunkkal szeretnénk falakat ledönteni és hidakat építeni.

A Páterrock együttest Galó Gáboron kívül Lipcsák János (Mezőkövesd), Nagy Krisztián (Jászapáti) és Czibere Zsolt (Gyöngyös) alkotja. Ha tehetik, hétfőnként a mezőkövesdi plébánián próbálnak, más, világi együttesek népszerű számaint gyalorolják, de már vannak saját szerzeményeik is. Sok a papi feladatuk, de azért igyekeznek minél rendszeresebben összejönni.

- Ismert dalokat játszunk, hogy korunk slágerein keresztül eljuthassunk a zsoltárokig. A magyar rockzene olyan kiemelkedő számaival kezdünk, amelyekben értékeket látunk, onnan haladunk tovább. Egy-egy koncertünk hosszúsága – a tanúságtételekkel együtt – közel egy óra, ilyenkor tucatnyi dalt éneklünk el. Ha részesei vagyunk egy nagyobb eseménynek, akkor ahhoz alkalmazkodunk. Eddig tíz koncertet adtunk, az egri Szent Imre Általános Iskolában kezdtünk, de felléptünk a Hit Ünnepeén és a ministránstalálkozón is. Az utóbbin örömünkre még érsek úr is velünk énekelt.

Elsősorban a jó hangzása miatt választották a nevüket, de nem tartják magukat rockzenekarnak. Bár úgy vélik, ennek a stílusnak is megvannak az értékei, amelyeket szívesen vállalnak, nem játszanak kemény, erőszakos számokat. Alig néhány hónapja muzsikálnak, az elmúlt év adventjén koncerteztek először, máris sokan felfigyeltek rájuk, hiszen amit ők csinálnak valódi ritkaság: keresztény együttesek ugyan léteznek, de olyanról nemigen hallani, amely atyákból áll. A zenekar egyelőre az Egri Főegyházmegyében tervezi fellépéseit.

- Már az boldogság, ha látjuk hallgatóság csillogó szemét, halljuk, hogy velünk énekelnek. Bár nem könnyű a rengeteg a papi teendőnkkel összeegyeztetni a próbákat és a fellépéseket, igyekszünk mindenhová eljutni, ahova hívnak bennünket, hogy így is tanúságot tegyünk Istenünk irgalmas jóságáról.